εμπιστευτικά

Εν Λαρίσσῃ τῇ 29. Οκτωβρ.ου 1871.

79

Αδελφέ!

Εν τῷ εν αὐτογράφῳ συνημμένῳ δύο ἐπιστολῶν, μανθάνεις τὰ περὶ τῆς κυρίας Κ. Δεμηριάνου γραῦς σφοδρὰ πρὸς με θέμιν καὶ σφόδρα, καὶ ἐν αὐτῇ ἐπιστολῇ ἐπιστεύομεν ἐπαίνους. ἀρνούμεν βεβαίως οὐ ἐφοβούμεν, ἐὰν ἀποτόμως ἀπείδομεν τὴν φωνὴν ταύτην, ἐξ Εὐρεσείας παρεῖναι μετὰ σφοῦ τὸ διοικοῦσαν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐνεφρίνθην τῷ φίλῳ κ. Δεμηριάνῳ, τὰ οἰκονομικά μου ἀνεπαφήσαν εἰ κυρίας μένον οἰκονομικαῖς (διότι ἀπορέφορον καὶ ἄδικον κρίνω τὰ ἐν τῷ ἐρημείῳ βίῳ), ἐπαλείψαμεν συνάμα τὸ γλυκὺ γένος τῆς ἀρετοδιότητος τῷ ἐπαρχῷ, ἔχω καὶ ἐπὶ ἑαυτοῦ ἡμαυτόν μου πορεύεν.

Εἰ δόξοι (τίς οἶδε σοφοί), παρακαλῶ νὰ μηνύσῃς ἐπὶ Εὐρεσείας ἐνεργείας κύριον, εἰκότως διακεῖμαι νὰ σφοτέρῳ τῆς κυρίας, ἐὰν ἔχῃ τε ἐπιστέρας λίαν, τὰ Σμυρνῆς ἐπαρχίαν νὰ διοικῶ· ἐκεῖ διάμενε τὸ ἔθνος τοῦ σφοῦ τῷ ζῇν καὶ τὸ ἀνάμενεν ἡμῶν ἥμερον τῷ τόπῳ, ἥτοι δασκαλῶ σὺν τῇ οἰκογενείᾳ μου, διὰ δὲ τὸ γένος τῆς ὑπερεσίας, εὐαρίθμη ἔχω τὰ δυσαρεσκείας, εἰ σκοίζαμεν τυχὸν ἀπόκτον. ἐκεῖ τέλος, ἀδελφέ, τὰ ζύσαν μου, ὅτι ἐφ' σις ἐρέμοι μὲ μείζονος ἡμαυτόν, καὶ ἐν τῇ Εὐρεσείᾳ, ἐπιφίζω δεύμενος,

„Πλέον, ὅσσον, ὄμμασι,
„Ἄλλο τ', εὐρυχαῖτε Πόντον.

Ἐξίνα ἀναμένοντα ἤδιζα, ἀλλὰ σφοσδοκία ἔχω!!

Παρακαλῶ δὲ μὴ κοινοποιήσῃς τὰ σφῶν καὶ τὰ συνημμένα ἐμοῦ, ἀλλ' οἴκοθεν λάβῃς καὶ διανέμῃς ὅ,τι σοι ἐφικτόν.

Ὑμᾶς καὶ τὴν ἐγγάτην σου ἐξ ἡδίζα κατασπάζομαι, τοῦς σεῖ ὑμᾶς ἐμοῦ σεβάσματα καὶ πατρικὰς εὐχὰς σφοσφέρω. —

Ὁ σὸς ἀδελφός

Θέμις

Πρὸς τὸν φίλτατον κυρ. Χατζόπουλον
Μηχανικὸν ἐφδιώνδος καὶ τὴν κυρίᾳ
Σφόκφον. — κτλ. — κτλ.

Εἰς Ἀθήνας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ